

Til § 25

Af et *mindretal* (SF):

16) Paragraffen affattes således:

»§ 25. Private arbejdsgivere afholder udgifterne til dagpenge i de første 2 uger af en fraværsperiode under sygdom. Offentlige arbejdsgivere afholder udgifterne til dagpenge i de første 13 uger af en fraværsperiode under sygdom. De øvrige udgifter til dagpenge afholdes af den kommune, hvor den sikrede har bopæl.«

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V, FP, RV og KRF):

17) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Offentlige arbejdsgivere afholder udgifterne til dagpenge under sygdom i hele fraværsperioden, jf. dog § 3.«

Til § 27

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V, FP, RV og KRF):

18) Stk. 2 udgår.

Af et *mindretal* (SF):

Til § 33

19) Stk. 1, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Dagpengeudvalget består af 5 medlemmer samt en opmand, der alle udnævnes af socialministeren. 1 medlem udnævnes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening, 1 medlem efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark, 1 medlem efter indstilling fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og 1 medlem efter indstilling fra Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner.«

Til § 41

20) Stk. 2 udgår.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (KF, V, FP, RV og KRF):

Til § 42

21) Stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. § 22 har dog virkning for sygdomstilfælde, der er indtrådt den 1. oktober 1989 eller senere. Ved optælling til varighedsbegrænsning medregnes for perioder, der ligger før den 2. april 1990, kun de dage, der efter de hidtil gældende regler blev medregnet ved varighedsbegrænsningen. For sygdomstilfælde, der er indtrådt før den 1. oktober 1989, ophører dagpengeretten senest den 30. september 1990, såfremt betingelserne i lovens § 22 i øvrigt er opfyldt.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 5, 14 og 16

Forslaget om, at de offentlige arbejdsgivere selv skal finansiere sygedagpenge er stillet med det formål, at der skulle ske en administrativ lettelse. Det indebærer ikke økonomiske besparelser. Forslaget er endvidere stillet ud fra den forudsætning, at fastansatte offentlige lønmodtagere traditionelt ikke afskediges på grund af sygdom. Udvalgsbehandlingen har imidlertid vist, at denne forudsætning ikke holder stik. Der sker rent faktisk afskedigelser af offentligt ansatte på grund af langvarig sygdom. Det må antages, at det vil ske i øget omfang, hvis den hidtidige refusionsordning ved sygdom ud over 13 uger bortfalder. Udvalgsbehandlingen har endvidere vist, at den administrative lettelse ikke er iøjnefaldende. Ved en ophævelse af refusionsadgangen bortfalder naturligvis en ekspedition, der kan forekomme overflødig, men som på den anden side ikke medfører noget synderlig besværligt administrativt arbejde, da der er tale om enkle ekspeditioner. Hertil kommer, at det ifølge Socialministeriets egne beregninger kun drejer sig om ca. 3.000 sygdomstilfælde. Omvendt vil det blive nødvendigt at opbygge et nyt administrativt system, som skal sikre, at langvarigt syge offentligt ansatte ikke bliver »glemt«. Det forekommer ikke at være enkelt.